

Сура „Фил“

В Свещената ни Книга се разказва за един случай, който хората в Мекка все още помнеха и разказваха за него когато беше жив нашият Пейгамбер.

На края на Арабския полуостров и тогава съществуваше страната Йемен. Малко преди да се роди нашият Пейгамбер управителят на тази страна Ебрехе бе решил да завладее Мекка. Целта му беше като вземе Мекка да събори Кябе. Защото в най-големия град на Йемен - Сана той бил построил голяма църква и искал хората вместо да отидат на поклонение при Кябе да отиват в неговата църква да се кланят. Затова той събрал многобройна войска, въръжил ги до зъби, качил ги на слонове и с гняв и омраза тръгнал на поход срещу Мекка.

Дотогава в историята на Арабия не са били виждали такава многобройна армия. Където минавала войската му, слоновете тъпчели и газели всичко по пътя си. След много усилия те най-сетне преправили път

до Кябе, ала там се случило неவிждано дотогава чудо: Тази величествена и многобройна армия била разбита от нападението на птиците наречени ебабил, които с все сили нападнали слоновете с дребни камъчета, с които замервали слоновете. При тази атака на птиците част от слоновете загинали, а друга част били принудени да побягнат обратно.

Така Всевишният Аллах е наказал Ебрехе, който бе пожелал да събори най-древния храм на света. Затова ние трябва да желаем мир и разбирателство между хората в света. Тогава Аллах ще ни възнаградя и оцени усилията ни.

Всичко това е описано в сура „Фил“. Тази сура се чете лесно и ритмично и бързо се научава. Онези, които разбрали поуката, станали мюсюлмани, а които се поддали на сатаната, ги сполетяло нещастие.

„Не видя ли о, Мухаммед как постъпи твоят Аллах с владетелите на слона? Не превърна ли той коварството им в заблуда? И изпрати срещу тях ята от птици, които ги замеряха с камъни от печена глина и ги стори да приличат на проядени листа“.

стълбище и излезе на двора. Градината, дворът, улиците, всичко беше покрито с дълбок сняг. На клона на високата круша в двора затрака някаква сврака и отлетя. Акиф първо взе наръч сено от плевника и го сложи на агнетата, после отиде до обора, тури слама на кравите, хвърли шума на овцете и най-накрая се натовари с наръч дърва и се върна в стаята. Когато влезе, сестра му четеше неговото писмо: "...Дядо не може да ви поздравя, защото не е между нас..." Когато прочете тези редове, сестра му силно се засмя: "Че как ще е сред нас като почина!..." рече тя и добави:

– И не се казва "нефат етти".

– А как се казва? - се ядоса Акиф.

– Ей тъй, не се казва така!

– А как е правилно? - попита Акиф.

– Казва се "вѣфат етти" И недей друг път да пишеш неща, които не знаеш и не разбираш!

Акиф се смути силно от забележката на сестра си. Той бе решил да напише свое, оригинално писмо до вуйчо си, а не само да изрежда поздравя. Естествено и поздравя щеше да има, но преди да мине към тях, той обстойно бе описал това, което се бе случило през последните две седмици в семейството им. Но какво да каже за сестра си? Ах, тази негова сестра! Със своя подигравателен смях тя така дълбоко го нарани. Откъде Акиф можеше да знае как правилно се пише думата? Той беше я

чувал много пъти, но как се пише правилно не знаеше. А и нямаше кой да му каже. А искаше писмото му да звучи някак по така... И ето намери се кой да се надсмива над незнанието му... Той сериозно се обиди на сестра си първо, че беше прочела без негово разрешение писмото му, и че се беше подиграла с него. Дали нямаше да е по-добре

да изпрати само своето писмо, без да дочака нейното? Щом толкова много знаеше, нека тя сама да си изпрати писмото... Но после размисли и реши нещо по-различно: "Един ден аз така или иначе ще науча как се пишат думите правилно и ще видиш, че дори и теб ще надмина!"

* * *

Акиф устоя на думите си. Дълги години той се учеше старателно. Научи много добре родния си език и стана много добър учител. Затова винаги съветваше учениците си: - Трябва много добре да знаете родния си език! Всичко се гради върху основите на родния език. Който не го знае, трудно ще научи чужди езици, а и хората ще му се присмиват. Затова преди всичко научете езика си, за да изградите познанията си по други езици върху здравите му основи!

Исмаил А. ЧАУШЕВ

